

Kordegner – et drømmejob

June Stephanie Christensen, ansat i Sct. Clemens Kirke i Randers, hvor hun blev vikar i april sidste år og fastansat den første oktober. Hun har gennemført de obligatoriske moduler i kordegneuddannelsen.

Hun fortæller:

- Jeg var mønthonder, og før det har jeg været guldopkøber og voksenunderviser, jeg er oprindelig butiksuuddannet. Da ejeren af mønthondelen gik på pension og droslede aktiviteterne i butikken ned, blev det for mit vedkommende startskuddet til et karriereskift.

- Min kærestes søn og svigerdatter er begge præster, og jeg talte med dem om, hvor jeg kunne finde et erhverv, som var en niche og med blækspruttefunktion. De fortalte om kordegnjobbet, og efter lidt overvejelse tænkte jeg: "Yes, det er mig!" Og så ringede jeg til Heidi Laursen hos kordegneforeningen og kom i gang med uddannelsen

Om uddannelse siger June Stephanie Christensen:

Uddannelsen består for personregistrerings vedkommende, dels af e-læring og dels af kursusophold. Kursusopholdene var for mit vedkommende på hotel og Danhostel i Svendborg, da kurset er tilrettelagt som internatkursus for kursister, der bor mere end 60 kilometer væk.

Især Svendborg var for mig værdifuld, fordi det skaber basis for et godt netværk. Det sidste er værdifuldt, fordi der i mange stillinger kun er ansat en kordegn, og på kurset knyttede man kontakter som man efterfølgende kan trække på, dels som support og dels for at udveksle erfaringer.

Jeg har dog et lille hjertesuk i forbindelse med e-læring. Her ville det være godt med nogle flere opgaver. En idé kunne være at lave en CD med et øvelsesprogram, der viser skærbilleder og arbejdsfunktioner i personregistrering.

June Stephanie Christensen har kun godt at sige om arbejdet som kordegn.

- Jeg er superglad for arbejdet! Dagene er aldrig ens, man er tovholder og blæksprutte og jeg nyder at yde de mennesker, der kommer på kontoret, en god service. Der er hele tiden noget nyt at lære, så jeg går ikke i stå, samtidig med, at jeg har god gavn af min tidligere erfaring. Det er et arbejde, som giver mening, og jeg prøver at blande mig så meget som muligt, blandt andet er jeg somme tider med som frivillig ved forskellige arrangementer. Det er godt at møde sognebørnene ved forskellige lejligheder. Jeg har personregistrering og sekretærfunktion, og jeg har også lidt informationsopgaver - det er blandt andet mig, der styrer kirkens facebook.

I kirken er der så mange forskellige mennesker, og jeg nyder samspillet med de kreative organister, de praktiske kirketjenere og de akademiske præster. Her i huset er også et provstikontor og vi har en informationsmedarbejder og en regnskabsmedarbejder, der også har personregistrering og kan vikariere for mig. Så det er et forholdsvis stort sted med meget liv, og vi hjælper hinanden – faggrænserne er ikke så skarpe.

Når det gælder kordegnkollegerne ude omkring, har jeg stor hjælp af de kordegne, der er i området, som jeg i øvrigt kender godt, da jeg er opvokset i Randers. Ikke mindst i begyndelsen var det meget rart at kunne ringe til kolleger med forskellige tvivlsspørgsmål. Også de kolleger, jeg har lært at kende på uddannelsen, bruger jeg meget.

June Stephanie Christensen er også meget glad for samarbejdet med menighedsrådet:

Vi er meget heldige med vores menighedsråd, der tager sig godt af os og håndterer deres arbejdsgiveransvar meget professionelt.

Jeg synes, det er et pragtfuldt sted at arbejde, men det handler også meget om, hvor man lander henne, og om kemien fungerer på det enkelte sted, fordi det ofte er ret små arbejdspladser. Samtidig er der så mange forskellige fagområder, og det kræver, at man prøver at forstå hinanden og sætte sig lidt ind i, hvordan for eksempel en organist tænker... det er meget spændende, men det er også en udfordring.

Det bedste er kontakten med mennesker – det er et uadvendt job, og jeg trives godt med blækspruttefunktionen. Men det er samtidig det værste: Når man har opgaver, der skal nås og har travlt, og så alt det andet kommer – så siger man nogle gange ”Pyh”! Men hold da op hvor er det tilfredsstillende når det hele går op i en højere enhed.